

която бѣ само притворена. Въздискитѣ и тихия плачъ излизаха отъ нея. Хасидъ побутна вратата съ клюна си и се спрѣ на прага поразенъ.

Въ полусрутена и едва освѣтена само съ единъ прозорецъ, съ рѣшетка, стая, стоеше на пода една голѣма кукумявка. Едри сълзи се лѣеха изъ голѣмитѣ ѣ крижгли очи. Отъ-врѣме

освобождение, защото нѣкога ми бѣ прѣдсказано, че щѣркели ще ми донесатъ голѣмо щастие.

Когато халифътъ се постѣвзе, прѣклони дългата си шия прѣдъ кукумявката, изпжчи се и рече:

— Сждейки по думитѣ ти, азъ виждамъ въ твоето лице една приятелка по участь. Но за жалость, напусто очаквашъ да получишъ избавление чрѣзъ насъ. Ти сама ще видишъ цѣлата наша немошь, щомъ узнаешъ историята ни.

Кукумявката го помоли да разкаже, и халифътъ разправи всичко онова, което вече знаемъ.

IV.

Когато халифътъ завърши разказа прѣдъ кукумявката, тя му поблагодари и му рече:

— Изслушай сега и моята история, за да видишъ, че азъ съмъ не по-малко нещастна отъ тебе. Баща ми е краљ на Индия; азъ съмъ негова единствена дъщеря. Името ми е Луза. Сжщиятъ този магьосникъ Кошнуръ, който е омагьосалъ тебе, е виновникъ и на моето нещастие. Веднѣжъ той се явилъ при баща ми и започналъ да ме сватосва за сина си Мирза. Ала баща ми, човѣкъ буенъ, заповѣдалъ да го изпждятъ. Но Кошнуръ, все таки, съумѣ да се докосне до менъ. Единъ пѣтъ, когато се разхождахъ въ градината и поискахъ да пия вода, той, облѣченъ като робъ, ми поднесе едно питие, което ме прѣобрази въ от-

на-врѣме тя издаваше хрипливи хълцания. Но когато кукумявката видѣ халифа и великия везиръ, който бѣ успѣлъ тихичко да се доближи отдирѣ — нададе силенъ и радостенъ крѣсъкъ. Като си поизтри сълзитѣ съ крилото, тя проговори, за голѣмо очудване на халифа и везира, съ човѣшки гласъ.

— Добрѣ дошли, щѣркели! Нека вашето появяване да бѣде добра поличба за моето

вратителна кукумявка. Паднала въ несвѣстъ отъ страхъ, той ме прѣнесе тука и ме остави, като извика съ страшенъ гласъ:

„Тука трѣбва да останешъ ти до смъртѣта си; ще те прѣзиратъ даже и звѣроветѣ, поради твоята грозота. Магията ще се разтури само тогазъ, когато нѣкой доброволно пожелае да те има за жена, при всичката ти грозотия. Така си отмжцавамъ азъ на тебъ и на гордия ти баща“.